

اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) اهداف و فعالیت‌ها

ترجمه و تنظیم: مریم اسحاقی

در قرن اخیر ITU به عنوان یک سازمان بی‌طرف و بین‌المللی با هدف هماهنگی فعالیت‌های سازمان‌های دولتی و خصوصی در زمینه ارائه خدمات و توسعه فناوری، مسئولیت تدوین مقررات، استانداردها، هماهنگی و توسعه مخابرات در سطح بین‌المللی را به عهده دارد.

این اتحادیه در ۱۷ می ۱۸۶۵، تأسیس گردیده و ۱۴۵ سال از عمر آن می‌گذرد و در حال حاضر دارای ۱۹۱ عضو دولتی (state member)، ۵۶۵ عضو بخشی (sector member)، ۱۵۴ عضو مرتبط (member associates) و ۷۵۰ کارمند از ۱۷۰ کشور است. بودجه سالانه آن ۱۶۰ میلیون دلار است. ITU عضو سازمان ملل متحد می‌باشد و مسئولیت تدوین مقررات، استانداردها، هماهنگی و توسعه مخابرات در سطح بین‌المللی را به عهده دارد. از عالی‌ترین اختیارات این اتحادیه، سازماندهی کنفرانس‌های تام‌الاختیار است. ساماندهی موضوعات و مسائل اداری مربوط به آن به‌وسیله دبیرخانه عمومی و دفاتر مربوط انجام می‌گیرد و در کنفرانس‌های جهانی مخابرات علاوه بر تعیین راهبردها، تصمیمات لازم را اتخاذ می‌کند.

ساختار تشکیلاتی ITU از سه لایه تشکیل شده است:

۱. لایه بالایی: مراجع عالی تصمیم‌گیری در ITU شامل کنفرانس‌های تام‌الاختیار، شورای ITU و کنفرانس‌های جهانی مخابرات بین‌المللی، در این لایه قرار دارند.

۲. لایه میانی: کنفرانس‌های جهانی و منطقه‌ای، مجامع بین‌المللی، گروه‌های مشورتی و گروه‌های مطالعاتی در سه شاخه به صورت زیر در این لایه قرار گرفته‌اند:

شاخه اول

کنفرانس‌های جهانی و منطقه‌ای ارتباطات رادیویی

- هیأت مقررات رادیویی
- گروه مشورتی ارتباطات رادیویی
- گروه‌های مطالعاتی در شاخه ارتباطات رادیویی

شاخه دوم

- مجامع جهانی استانداردسازی مخابرات
- گروه مشورتی استانداردسازی مخابرات
- گروه‌های مطالعاتی استانداردسازی مخابرات

شاخه سوم

- کنفرانس‌های جهانی و منطقه‌ای توسعه مخابرات
- گروه مشورتی توسعه مخابرات
- گروه‌های مطالعاتی توسعه مخابرات

۳. لایه پایینی: وظایف پشتیبانی اتحادیه را به عهده دارد و شامل دبیرخانه عمومی است که توسط دبیر کل و معاون دبیر کل هدایت می‌شود و وظیفه تنظیم روابط خارجی، مسائل اداری و مالی، سازماندهی برگزاری کنفرانس‌ها و نمایشگاه‌های مخابراتی همچنین پشتیبانی تجهیزات مختلف ITU را به عهده دارد.

در این لایه دفتر ارتباطات رادیویی، دفتر استانداردسازی مخابرات و دفتر توسعه مخابرات به صورت موازی قرار دارند که وظایف اداری خود را زیر نظر دبیرخانه عمومی انجام می‌دهند.

ساختار وظیفه‌ای ITU به سه بخش زیر تقسیم می‌گردد:

۱. استانداردسازی مخابرات ITU-T

۲. ارتباطات رادیویی ITU-R

۳. توسعه مخابرات ITU-D

مطالعاتی ITU-T ارائه راهنمایی به گروه‌های مطالعاتی، راهنمایی لازم به مدیر دفتر استانداردسازی مخابرات و تهیه و تدوین توصیه نامه‌های (recommendation) سری A، در رابطه با روش‌های کاری و سازمانی است.

هر بخش از طریق یک دفتر که دارای گروه‌های مشورتی است با سازمان‌های مخابراتی و گروه‌های مطالعاتی و اعضای ITU در ارتباط است و توسط یک مدیر هدایت می‌شود.

بخش استانداردسازی مخابرات (ITU-T)

گروه‌های مطالعاتی ITU از طریق دفتر استانداردسازی مخابرات^۱ (TSB) وظیفه استانداردسازی صنعت مخابرات را در سطح جهانی به عهده دارند.

ITU-T از سال ۱۹۵۶، با نام CCITT فعالیت می‌کرده و با پیشنهاد مجمع جهانی استانداردسازی مخابرات (WTSA)^۲ و با تصویب گروه مشورتی استانداردسازی مخابرات (TSAG)^۳ در سال ۱۹۹۳، به ITU-T تغییر نام یافته است.

مجمع جهانی استانداردسازی مخابرات (WTSA)

این مجمع بر اساس وظایف محوله از طرف کنفرانس تام‌الاختیار تشکیل می‌شود و بالاترین مرجع تصمیم‌گیری، این بخش است که هر چهار سال یکبار تشکیل شده و علاوه بر صدور مصوبات در رابطه با فعالیت‌های انجام شده قبلی، با صدور قطعنامه‌ها و قید طرح عملیاتی چارچوب کاری هر دوره مطالعاتی، گروه‌های مطالعاتی ITU-T را تعیین می‌کند.

گروه مشورتی استانداردسازی مخابرات (TSAG)

وظایف این گروه، مروری بر برنامه‌ها، عملیات و موارد مالی و راهبرد بخش استانداردسازی مخابرات، تغییر ساختار و تأسیس گروه‌های

گروه مطالعاتی (SG)

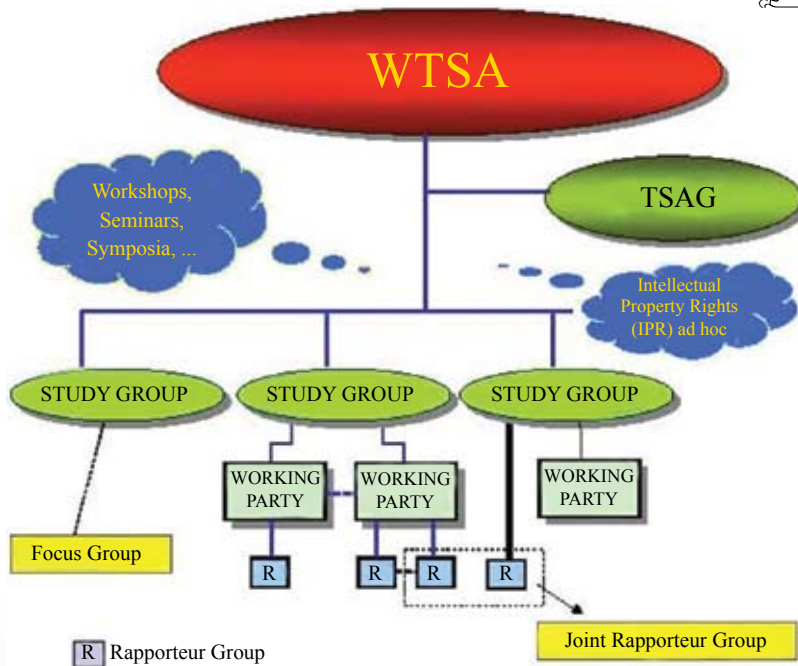
در دوره مطالعاتی ۲۰۰۰-۱۹۹۶، دو گروه مطالعاتی ۱ و ۱۴ حذف و گروه جدید ۱۶ اضافه شد، بطوریکه تعداد گروه‌های فعال در این بخش به ۱۴ رسید. بر اساس مصوبات کنفرانس WTSA 2000 و با تصویب TSAG در اجلاس مارس ۲۰۰۱ گروه مطالعاتی ۷ (شبکه‌های داده و اطلاعات سیستم‌های باز) با گروه مطالعاتی ۱۰ (زبان‌ها و نرم‌افزارهای مخابراتی) ادغام و گروه مطالعاتی جدیدی به نام گروه مطالعاتی ۱۷ بوجود آمد که از سپتامبر ۲۰۰۱ فعالیت خود را آغاز کرد. در ضمن گروه ویژه‌ای جهت 2000IMT^۵ در این دوره مطالعاتی شروع به فعالیت نموده است. در مجمع استانداردسازی مخابرات در اکتبر ۲۰۰۴ در برزیل، گروه مطالعاتی جدیدی به نام شبکه‌های نسل آینده شکل گرفت و گروه مطالعاتی ۱۳ قبلی عهده‌دار این وظیفه شد. علاوه بر آن گروه مطالعاتی ویژه 2000IMT به گروه مطالعاتی ۱۹ با عنوان شبکه‌های مخابرات سیار تغییر عنوان داده و شروع به فعالیت نموده است.

هر یک از گروه‌های مطالعاتی بر حسب ضرورت و نوع کار، گروه‌های کاری مختلفی تشکیل می‌دهند و سوالات مطرح شده در مورد مطالعات جدید نیز به صورت موضوعی بین این گروه‌های کاری تقسیم می‌شود.

دسته‌بندی این گروه‌ها به شکل زیر می‌باشد:

گروه ۲: جنبه‌های عملیاتی (خدمات، شبکه‌ها و عملکرد آنها)

R Rapporteur Group

Joint Rapporteur Group

ساختار مجمع جهانی استانداردهای مخابرات

کنفرانس جهانی ارتباطات رادیویی^۷ (WRC)

در بخش ارتباطات رادیویی، بالاترین مرجع تصمیم‌گیری، کنفرانس جهانی ارتباطات رادیویی است، که تقریباً هر سه یا چهار سال یکبار تشکیل می‌شود. در این کنفرانس ضمن صدور مصوبات لازم در رابطه با فعالیت‌های تعریف شده قبلی، چارچوب کاری دوره مطالعاتی جدید و وظایف گروه‌های مطالعاتی در دفتر ارتباطات رادیویی تعیین می‌شود. این کنفرانس راهنمایی‌های لازم را به هیأت مقررات رادیویی و دفتر ارتباطات رادیویی ارائه نموده و سوالات مطالعاتی را برای مجمع ارتباطات رادیویی و گروه‌های مطالعاتی تعیین می‌نماید.

دفتر ارتباطات رادیویی^۸ (RB)

این دفتر توسط یک مدیر که موظف به سازماندهی و هماهنگی فعالیت‌های بخش ارتباطات رادیویی است، هدایت می‌شود. از وظایف این دفتر حمایت فنی و اداری در رابطه با کنفرانس‌های ارتباطات رادیویی، مجمع رادیویی و گروه‌های مطالعاتی، بکارگیری و اجرای مقررات رادیویی تهیه شده، در ضمن ثبت فرکانس‌های تخصیص داده شده و مشخصات مدارای ماهواره‌ها در پایگاه اصلی ثبت فرکانس بین‌المللی (MIFR)^۹ توسط واحد فضایی این دفتر انجام می‌گیرد.

هیأت مقررات رادیویی^{۱۰} (RRB)

۱۲ عضو این هیأت توسط کنفرانس تام‌الاختیار انتخاب می‌شوند. این هیأت و وظایف خود را به صورت نیمه‌وقت و با برگزاری ۴ جلسه در هر سال در ژنو انجام می‌دهند. مدیر دفتر ارتباطات رادیویی دبیر اجرایی این هیأت است. وظایف این هیأت به صورت زیر می‌باشد: تأیید روش اداره امور توسط دفتر ارتباطات رادیویی در خصوص مقررات رادیویی و ثبت فرکانس‌ها.

بررسی گزارش‌های دفتر ارتباطات رادیویی در خصوص انجام محاسبات تداخل فرکانس در خواست شده توسط یک یا تعداد بیشتری

گروه ۳: تعرفه‌ها و اصول حسابداری

گروه ۴: مدیریت

گروه ۵: حفاظت (در برابر تداخل و محیط الکترومغناطیس)

گروه ۶: تأسیسات

گروه ۹: خدمات Broadband (شبکه‌های کابلی، تلویزیونی، انتقال صوت)

گروه ۱۱: سیگنالینگ و پروتکل‌ها

گروه ۱۲: عملکرد End-to-End

گروه ۱۳: شبکه‌های چند پروتکلی

گروه ۱۵: شبکه انتقال

گروه ۱۶: خدمات چند رسانه‌ای

گروه ۱۷: شبکه داده و نرم‌افزار

گروه ۱۹: 2000IMT (شبکه مخابرات سیار و اینترنت بی‌سیم)

بخش ارتباطات رادیویی (ITU-R)

این بخش که قبلاً با نام‌های انجمن تلگراف رادیویی^۶ (IRC) در سال ۱۹۰۶ و سپس در سال ۱۹۲۷ به نام CCIR و در سال ۱۹۴۷ به نام IFRB پایه‌ریزی گردیده بود، در اول مارس ۱۹۹۳، به ITU-R تغییر نام داد.

ITU-R مسئول انجام وظایف ITU در حوزه ارتباطات رادیویی است. بر اساس اساسنامه ITU و پیمان ژنو ۱۹۹۲، وظیفه عمده بخش ارتباطات رادیویی تخصیص منصفانه، مؤثر و اقتصادی طیف فرکانس به کلیه خدمات رادیویی، شامل خدماتی که از مدارات ماهواره‌ای استفاده می‌نمایند، همچنین انجام مطالعات و صدور توصیه‌نامه‌ها در موارد مربوط به ارتباطات رادیویی و تنظیم مقررات رادیویی است.

- Space Services Department (SSD)
- Terrestrial Services Department (TSD)
- Study Group Department (SGD)
- Informatics, Administration and Publications Department (IAP)

گروه ۴: خدمات پخش تلویزیونی ۱۴
گروه ۵: خدمات علمی
گروه ۶: خدمات موبایل، رادیو آماتور و ماهواره‌ای
گروه ۷: خدمات ایستگاه‌های ثابت ۱۵

بخش توسعه مخابرات (ITU-D):

این بخش در جهت اهداف تعیین شده در بند ۱ اساس نامه ITU در ژانویه سال ۱۹۹۲ و به منظور همکاری و کمک فنی به کشورهای در حال توسعه در زمینه مخابرات و بسیج منابع مالی و لوازم مورد نیاز جهت اجرا و توسعه فناوری‌های جدید مخابراتی در کشورهای جهان و بهره‌مندی کلیه افراد از این فناوری‌ها و تسهیلات تأسیس شده است.

کنفرانس جهانی توسعه مخابرات (WTDC):

این کنفرانس بالاترین سطح تصمیم‌گیری در این بخش است و هر ۴ سال یکبار تشکیل می‌شود. وظیفه آن تصویب فعالیت‌های دوره مطالعاتی گذشته و تدوین برنامه کاری و طرح عملیاتی دوره مطالعاتی آتی را دارد.

دفتر توسعه مخابرات (TDB):

وظیفه ساماندهی کارهای ستادی برگزاری جلسات و اطلاع‌رسانی به کشورهای عضو را به عهده دارد. این دفتر توسط یک مدیر منتخب هدایت می‌شود و وظیفه مدیریت و ساماندهی کارهای بخش توسعه را به عهده دارد و از گروه مشورتی توسعه مخابرات کمک می‌گیرد.

گروه مشورتی توسعه مخابرات (TDAG):

وظیفه این گروه ارائه مشاوره به مدیر دفتر توسعه مخابرات، بررسی اولویت‌ها و فعالیت‌های بخش نظارت بر پیشرفت برنامه‌های کاری و ارائه رهنمودهای لازم می‌باشد.

<http://www.itu.int>

منبع:

از سازمان‌های مخابراتی.
ارائه راهنمایی و نقطه نظر به کنفرانس‌های ارتباطات رادیویی و مجمع ارتباطات رادیویی

مجمع ارتباطات رادیویی (RA):

مسئولیت این مجمع در رابطه با ساختار، برنامه و تأیید برنامه‌های مطالعات رادیویی است. از وظایف این مجمع تعیین وظایف کنفرانس‌های مقدماتی، تعیین سؤال و برنامه کاری برای گروه‌های مطالعاتی و تهیه دستور کار برای کنفرانس‌های آینده است. اجلاس‌های این مجمع معمولاً هر دو یا سه سال یکبار اغلب در همان محل کنفرانس‌های (WRC) تشکیل می‌شود.

گروه مشورتی ارتباطات رادیویی (RAG):

مطابق با اساسنامه ITU این گروه وظایف زیر را به عهده دارد:
• مروری بر اولویت‌ها و راهبردهای بخش ارتباطات رادیویی
• نظارت بر پیشرفت کار گروه‌های مطالعاتی
• ارائه راهنمایی‌های لازم برای فعالیت گروه‌های مطالعاتی
• ارائه پیشنهادات لازم در خصوص هماهنگی با بخش‌های دیگر ITU و سازمان‌های دیگر
و کلیه رهنمودهای لازم در خصوص موارد ذکر شده را به مدیر دفتر ارتباطات رادیویی ارائه می‌نماید.

گروه‌های مطالعاتی (SG):

گروهی از کارشناسان عضو ITU هستند، که وظیفه تهیه پیش‌نویس برای کنفرانس‌های WRC و توصیه‌نامه‌ها و تأیید handbook‌ها را به عهده دارند و به ۷ گروه زیر تقسیم می‌شوند:

گروه ۱: مدیریت طیف

گروه ۲: انتشار امواج رادیویی

گروه ۳: خدمات ماهواره‌ای ایستگاه ثابت (FSS)

پی‌نوشت‌ها:

- 1- Telecommunication Standardization Bureau
- 2- World Telecommunication Standardization Assembly
- 3- Telecommunication Standardization Advisory Group
- 4- Study Group
- 5- Internet Mobil Telecommunication
- 6- International Radio telegraph Conversion
- 7- World Radio communication Conference
- 8- Radiocommunication Bureau
- 9- Master International Frequency Registration
- 10- Radio Regulation Board
- 11- Radiocommunication Assemblies
- 12- Radiocommunication Advisory Group
- 13- Fixed Satellite Service
- 14- Broad Casting Service
- 15- Fixed – Service
- 16- World Telecommunication Development Conference
- 17- Telecommunication Development Bureau
- 18- Telecommunication Development Advisory Group